

1993.
SZEPTEMBER

I. ÉVFOLYAM,
8. SZÁM

Ü VASSZÉCSENYI üzenet

ÖNKORMÁNYZATI LAP

Steffek Albinra emlékezünk

A festészet napszámosa

Nehéz elfogulatlanul írnom Steffek Albin festőművészről, akinek emlékkiállítását rendeztek Szombathelyen, a Megyei Művelődési és Ifjúsági Központban, születésének századik évfordulóján. Ő festette ki lipárti templomun-

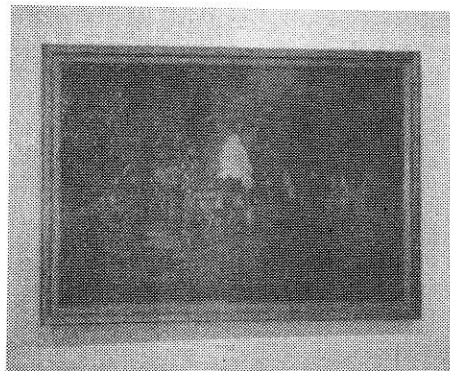
kat, 1936-ban. Személyesen nem ismertem ugyan, mégis első mesteremnek tekintem, hiszen „festményei alatt nőtem fel” és válasz-tottam hivatásomat.

Az idősebbek még emlékeznek rá, hogyan állványozta fel az akkor felújított templomot, milyen magányban, ugyanakkor milyen szorgalommal dolgozott. Hisz azon a nyáron is, mint ahogy szinte minden évben, két templomot kifestett. Szekéren hozta állványzatge-rendáit, festőfelszereléseit, és családját. Utób-bit mindig egy-egy családhoz szállásolta el, és mindenütt beosztották, hogy napról-napra ki kosztolja a művészt. Mindez békebelinek, idillikusnak tűnik, pedig nem is volt olyan régen, bő fél évszázada.

Steffek Albin mesterségét – mert akkor még nem hívták művészetnek – édesapjától tanulta, már fiatalon mellette dolgozott. Kezüik nyomát ma is őrzi a muraszombati templom, melyet még az I. világháború előtt közösen festettek ki. Aztán jött a háború, neki a behívó, és később az orosz fogság. Itt kezdett szimpatizálni – mint annyi jószándékú ember abban az időben – az ott megvalósuló utópisztikus állammal, álommal: a szocializmussal. Pár évtizeddel később, a II. világháború után, amikor inthon is megvalósult mindez, amikor tapaszt-

talhatta, hogy az életben ez homlokegyenest másképpen mutatkozik meg, mint az idealisztikus fejekben és könyvekben, letargikus kiábrándultságba esett. Olyan időkben égette el a pártkönyvét, amikor azért még „fejvesztés” és börtön járt. Egy életre morózus és zárkózott emberré vált, csak festészetében tudott derűs és optimista lenni. Az '50-es évek második felétől már újra templomokat festett, de sokkal kevesebb megbízása volt ekkor. Sohasem élt jó körülmények között, „spártai elvéhez” mindvégig ragaszkodott. (Mely szerint, ha egy napszámos napkelte után napnyugtáig dolgozik pár pengőért, forintért vagy fillérért a kimerülésig, akkor neki, akinek örömet szerez a munka, a festés, ennél igazán nem jár több.) Ebben az időben már moziplakátfestést is vállalt, sőt az utolsó időkben a Centrum Áruház egyszerű dekoratőréként dolgozott.

Csinger Péter szombathelyi kőfaragó-mester Steffek Albin emlékkiállításának megnyitáskor még ennél is jobban részletezte a művész mellőzöttségét, összehasonlította életét Rumi Rajki István szobrászművészával, aki szegénységében még a szombathelyi házát is kénytelen volt eladni. Sírjának hollétét pedig egészen az utolsó időkig még családja sem tudta fellelni.

Steffek Albin mostani kiállítása reveláció volt, még az idősebb pályatársaknak is szenzációt jelentett. Talán élete és munkássága még egyszer nem merül ennyire feledésbe, talán itt is jobban emlékeznek rá, hiszen a kiállításon volt egy festménye, a lipárti szüreti felvonulásról. Tehát ő jobban emlékezett ránk, mint mi őrá. (Tán ennek a festményének nem is Szombathelyen lenne a helye...)

Tóth Csaba

Kárpótlási árverés a Petőfi Tsz földjeiből

A Vas Megyei Kárrendezési Hivatal árverést rendelt el a vasszécsenyi Petőfi Tsz által kijelölt termőföldekre. Az árverést a Hivatal négy szakembere bonyolította le szeptember 13-án. A licitálók mintegy harmincan voltak, de számos ember érkezett érdeklődőként a helyszínre.

Természetesen már ezt megelőzően – helyrajzi szám, térkép alapján – azonosították az árverésre kerülő három erdő, az öt gyept, és a tízenkilenc szántó területét. A legmagasabb aranykorona-értékkel (1848,97 AK-val) egy negyvenkét hektáros szántó rendelkezett, míg a legalacsonyabbal (5,03 AK-val) egy erdő került árverésre. A kikiáltási ár minden esetben hármezer forint volt aranykoronánként, ettől lefelé és felfelé lehetett licitálni. A legkisebb licitálási értéknek aranykoronánként ötszáz forintot állapítottak meg. Néhány legelő és szántóterület kivételével a kijelölt földek tulajdonba kerültek. A licitálók többsége osztatlan közös tulajdonba adta a megvásárolt területet. Sorsolásra nem került sor, ugyanis az érintettek egymás között megegyeztek az osztási arány tekintetében. Akadt olyan licitáló is, aki a másik javára lemondott egy-egy földterület tulajdonjogáról.

Az árverés zökkenőmentesen zajlott. Azokért a földterületekért, amelyek most nem kelttek el, a következő liciten újra lehet majd versengeni.

Önkormányzati hírek

Beiskolázási segély

Az önkormányzat tanulónként általános iskolásoknak 1500 Ft, középiskolásoknak 2000 Ft, felsőfokú oktatási intézmény hallgatói számára 2500 Ft beiskolázási segélyt folyósított.

Kérjük azon tanulókat, akik valamilyen okból véletlenül nem részesültek a támogatásból, jelentkezzenek a Polgármesteri Hivatalban.

Táborozási támogatás

Az önkormányzat ugyancsak támogatást nyújtott az általános iskolás diákok nyári balatonberényi táborozásához: tanulónként 1500 forinttal könnyítették a szülők kiadásain.

Zavartalan ebédkihordás

Az önkormányzat megoldotta a

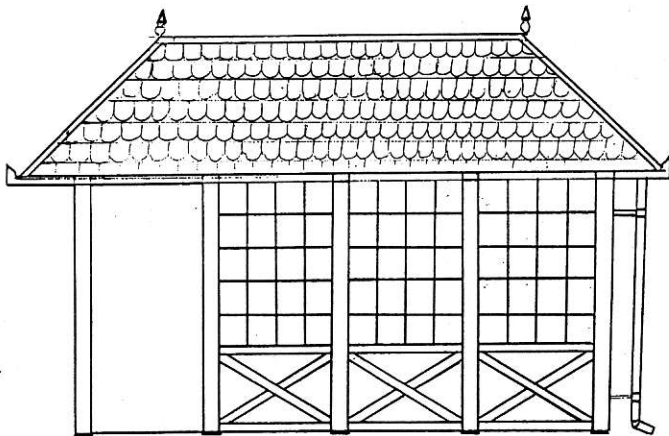
szociális gondozónők szabadsága és az óvodai szünet tartama alatti zavartalan ebédkihordást. Az ebédszállítás 3 héten keresztül a táplánszentkereszti falatozóból történt. A vasszécsenyi, tanakajdi és a csemepeszkopácsi idősok ebédjét – sokszor nem kis áldozatok árán – Varga Tibor és Varga Dezső juttatta el.

Telekvásárlások

A Vörösmarty utcában 3 db teleket adott el az önkormányzat, 1 teleket elcseréltek, 1 másik telek eladása ügyében pedig a szerződés-kötés folyamatban van.

A járda átadása

A Széchenyi utcai járda műszaki átadása szeptember 30-áig megtörténik.

A Tancsics Mihály utcai autóbuszváró tervrajzának egyik variációja.

Emlékezetes cserkész tábor Gödöllőn

A magyar cserkészek számára nagy élményt jelentett az 1993-as év. Ezen a nyáron rendezték meg az 1933-as Magyar Gödöllői Jamborel emléktáborát. Hatvan évvel ezelőtt 26 ezer cserkész találkozott Gödöllőn, idén „csupán” 1300-an voltunk a világ minden tájáról.

A Liszt Ferenc Cserkészcsapat számára nagy dicsőséget jelentett, hogy hárman (Szűcs Katalin, Dénes Barbara és én) a Hét forrás nevet viselő 6-os számú altábor lakói lehettünk. A tíz nap mindegyikén gazdag program várt bennünket. Érdekes foglalatosság volt az agyagózás, a fafaragás, a szövés-fonás és az aratódíszek készítése egyaránt. De ahogy a legtöbb táborban, itt is mód és lehetőség volt az altáborok közötti versenyzésre. Egy-egy ilyen alkalommal nemcsak a fizikai erőnket, hanem a szellemi tudásunkat is összemérhettük. A programkínálatból nem hiányoztak az akadályversenyek és a teljesítménytúrák sem. Ezek által bővíthettük természetismereti, környezetvédelmi ismereteinket. Tán a legemlékezetesebb gyalogtúra a 60 km-es táv teljesítése volt, melyen derekasan helytálltunk. A közös programok keretében megtekintettük fővárosunk több nevezetességét is, köztük a Parlament épületét.

Felejthetetlenek maradtak számunkra az estéket záró tábortűzek, amikor is a világ különböző tájairól érkezett cserkészek „egy szívvel és lélekkel” énekelték dalukat. Talán még felnőtt korunkban is ennek a tíz napnak az élményét mesélhetjük, az akkori ifjú cserkészeknek.

Molnár Péter

A Mária Könnyénél Baján

Régi adósságunkat törlesztettük, amikor viszonztuk a bajai Szent Antal-templom énekkarának 1991. október 28-i tiszteletét. Technikai akadályok miatt tavaly májusban sajnos nem tudtunk elindulni, de idén augusztus 29-én sikerült bemutatnunk a Kinga-énekkar háromévi gyümölcsét. Halmos h-moll Miséjének bemutatása mellett gyöngyözü Mária-énekekkel szerepeltünk.

Kedves vendéglátónk a bajai énekkar volt, akik nagy szeretettel fogadtak bennünket. Az ebéd elfogyasztása után indultunk litániázni a Mária Könnyé-hez, és üdítő vizet merítettünk a szentkútból.

dr. Tóth Jenő plébános

A vakondkérdés

Tavasztól ősziig a kertek kellemetlen, hívatlan vendége a vakond. Hogy ez a sötét bundás, szelíd jószág káros vagy hasznos-e, arról már eddig is sokat vitatkoztak.

A vakond főleg rovarokkal, a talajban élő pajorokkal, lóttücsökekkel táplálkozik, és mivel ezeket tömegesen pusztítja, hasznosnak minősül. Ám hatalmas túrásokat készít a fáradságos munkával ápolat gyepen, kitiúrja a frissen ültetett palántákat, a magvetést, és – ami nagyon fontos – nem tesz különbséget a talajban élő káros és hasznos élőlények között, így mértéktelenül pusztítja a hasznos földgilisztaikat is.

Ezért a természetvédelmi törvény úgy rendelkezik, hogy a vakond védett állat a szántóföldeken, a réteken és a legelőkön, de nem védett a kertekben és a parkokban.

A vakond elriasztásának több – a gyakorlatban bevált – módszere ismeretes. Eredményesnek bizonyult az, hogy az állat friss járataiba petróleummal vagy gázolajjal átitatott vattacsomót, rongyot dugnak.

Ugyancsak érzékeny a vakond a karbidból a talaj nedvességtartalma hatására fejlődő acetilén-gáz szagára.

A riasztás legdrasztikusabb, de leghatásosabb módja a Critox nevű füstpatron

használatára. A meggyújtott patronat a friss vakondjáratba kell helyezni és a földet le kell taposni, nehogy a füst a szabad légtér felé terjedjen. Mivel a vakondok családokban élnek, esetleg több patron használatára is szükség lehet.

(Felhasznált irodalom: dr. Bálint György: Mesterfogások kezdő és haladó kertészekedők számára, Mezőgazdasági Kiadó Bp., 1989)

Színjáték a művelődési házban

A Sitkei Színkör Molière: A képzelt beteg című háromfelvonásos vígjátékát mutatja be október 9-én (szombaton) este 18 órai kezdettel a Vasszécsenyi Művelődési Házban. Jegyek elővételben az általános iskolában és a községi könyvtárban a nyitva tartás ideje alatt, illetve előadás előtt a helyszínen válthatók.

Szeretettel várjuk a közönséget!

Teadélután nyugdíjasoknak

A lipárti sarokiskola épületébe várjuk szeptember 29-én (szerdán) 16 órától kötetlen beszélgetésre, teára a lipárti nyugdíjasokat. Szívesen meghallgatjuk problémáikat, gondjaikat, javaslataikat, ötleteiket. A tervezett kirándulást is ezen a délutánon beszélünk meg.

Szeretettel várja a nyugdíjasokat Desits Lászlóné Cser Ibolya és Csetter Beatrix.

Pályamunka Vasszécsenyről

Domokos Péter tanulmánya

RÉSZLETEK KIS JÓZSEF KANONOK SZEMÉLYES JEGYZETEIBŐL,
AKI 1925–1977-IG VOLT A FALU LELKÉSZE

Községünk nem szenvedett nagyobb károkat az I. illetve a II. világháború alatt. Az igazi problémák a rendszerváltozás következtében jelentkeztek. Az 1945-ös év a magyarországi megszállás éve volt. Ebben az időben egész országunk egy emberként rettegett a fosztogató oroszoktól, mindenki bezárkózott és imádkozott.

Mi történt Vasszécsenyben 1945. március 30-án? Kis József kanonok naplójának feljegyzései alapján válaszolhatunk.

„Egyedül maradtam a házban, alkalmazottjaim a családjukhoz mentek. Mikor így magamra maradtam, az Úr Jézus kopogtatott be hozzám Nagyszerdán estefélé, egy remegő kezű, sántikáló vándor képében. Az volt a kérése, hadd aludjon az istállóban, mert Szombathelyről jövet nem tudja folytatni az útját Hegyhátkisbér felé, a Rába mentén folyó harcok miatt. Ez az ember Egyed Géza volt, és Szombathelyen kocskiskodott. (Mivel kibombázták, elindult hazafelé, Hegyhátkisbérre.) Nagycsütörtökön este kértem őt, hogy ne az istállóban aludjék, hanem a szobában a szelnonon. Aznap este kilenc órakor lefeküdtünk, majd éjfél körül nagy bombacsattanásra ébredtünk. A falu végén a plébánia földjére esett egy bomba. A rázkódástól a templom több ablaka kitört. Úgy két óra körül sok szekér zörgése hallatszott. Fölkeltettem a lakótársamat is, hogy itt vannak az oroszok. Egyszer csak nagy dörömbölésre lettünk figyelmesek. Mivel nem volt se villany, se petróleum, se gyertya, szerettem volna húzni-halasztani az ajtónyitást, míg egy kicsit hajnalodik. Zörgettek, döngöttek az ajtót, de az erős keresztvas nem engedett. Inkább meghajolt, néhány centimétert megnyúlt, de állta az ostromot. Megunták, abbahagyták. A csendben kimentem a folyosóra, kinéztem az ablakon az udvarra és láttam, hogy a pince ajtaja kitárva. Az összes mellékhelyiség kapuja, ajtaja kinyílt. Mind egy már! – gondoltam. Ha lehet, a lakást még tartjuk. Háromnegyed óra múlva újabb csapat döngötte az ajtót, de ők is abbahagyták. Később még zörgettek, nem túl erősen. Öt óra tájban aztán újra vad erővel döngöttek, verték, rúgták az ajtókat. Félt volt, hogy az ajtószárfa dől be. Mivel a keresztvas ekkor sem engedett, nekiestek az udvari kisszoba ablakának, puskatussal bevágták. Csörömpöltek az ablaküvegek a fessegetéstől. „Most már be kell engedni őket!” – mondta a lakótársam. Kimentem, kinyitottam a folyosóajtót a konyha felé. Kezemet megadásra feltartottam. Előttem állt öt orosz tiszt, az egyik hangosan mondta: popa. Bejöttek libasorban, egyikük németül kérdezte, hogy német katonák vannak-e nálunk? Aztán szép lassan a folyosóról az éléskamrába mentek, onnan a házvezető szobájába és visszafelé eltávoztak. Egy kukkot sem szóltak, semmihez nem nyúltak, szó nélkül távoztak. Lehetséges ez? – kérdeztem magamtól. Még a zsebőráim is megmaradtak. Köszönöm, édes Jézusom.

Később jöttek a fosztogatók, kutatók, kosztolók, Szekeres bácsi bátorsága is megjött. Öt

órákor még vitte a hírt, hogy a plébánián mindent összeverték. Most már istálló, abrakos kézzel süti nekik a zsíros tojást és szolgál fel a tiszturaknak. Itták az eperpálínkat borospohárból, itták a nyers tojást, a tejet. Még korábban az éjjeli „látogatók” a pincébe lementek anyakönyvekből téptek ki lapokat, majd meggyújtották és ott lakmároztak. Megittak öt liter bort, megették az ott található sonkát, szalonát, húsos kolbászt, Veszteséglistám a következő: két ló, két csikó, egy pár lószerszám, egy zsebkész, egy fésű, két fonott üveg, öt liter bor, hat mosdószappan, harminc liter zsír, négy zománcos vindely, négy szék, három díványpárna, egy falellenő, egy létra, egy nyomórúd, egy kád, egy krupplimerő villa, egy repamerő villa, egy kagypárna, három m³ tűzifa, ötven tojás, négy liter libázsír, két éjjeliszekrény, diák kofferom, gabona...

Nagyszombaton csendesen miséztem, Tóth János ministrált, hívek nem voltak. Délután Tóth Jánossal elmentünk Lipátra és Tanakajdra körülnézni és megmutatni magunkat, hogy élünk. Az emberek a házuk előtt üldögélve vigyáztak házaikra, leányaikra. Kifogyhatatlanok voltak a panaszaik. Húsvétvasárnap csendes mise volt Szécsenyben és Kajdon, húsvéthétfőn Szécsenyben és Lipárton. Így telt a húsvét Vasszécsenyben 1945-ben.

A templom történetének leírásában említettük (I.: lapunk májusi száma), hogy a plébános a templomban keresett menedéket, mivel a plébániáról elkergették. A naplóban az alábbiakban olvashatunk erről.

„Az oratóriumban az Úr Jézus közelsége volt az erősségem, három hétig laktam ott. Ez idő alatt a jegyzőknél étkeztem. Az oratóriumban jó emeleti lakásom volt, de nyugtalanított éjjelenként az illemhely hiánya. Szerencse, hogy akkor még a gyomrom szabályozható volt. Éjjel nem volt tanácsos kint járkálni, mert az oroszok puskaölyői röpködtek a sötétben. Hála isten, beteg nem lettem.”

Kis Józsefet, akit a hívei nagyon szerettek, sokkal nagyobb megrázkódások érték az 1950–53-as években, a Rákosi-korszak alatt.

Dr. Tóth Jenő elmondta, hogy elődjét kuláknak nyilvánították. Elvették a templom, a pap földjeit, állatait. Elkobozták a sekrestyét, a harangozó földjét, és a kántor, valamint a takarítónő „földcsékéit” is. Jelenlegi plébánosunkat, dr. Tóth Jenőt huszonöt évre eltiltották a papi szolgálatától.

Megdöbbenő, amit Kis Józseffel tettek 1950-ben:

„Nehezek voltak az orosz bevonulás napjai, de lelkileg nem törtek úgy össze, mint az embertelen kulákozás. Olyan lettem, mint a belpoklos. Emberszámba nem vettek, ha az irodába mentem, nem vettek észre, nem ültettek le. Meg kellett várnom, míg mindenkiel végeztek. Panaszaim feltérásánál nem hittek szavamnak.”

Ahol csak tudták, pénzbírsággal büntették: „1950-ben úrnapi körmenet címen büntettek meg négyszáz forintba. Megfellebbeztem, és tekintettel a büntény súlyosságára, meg a

vádolt anyagi helyzetére, felemelték hatszáz forintra. Mivel pénzem nem volt – hogy be ne csukjanak –, a hívek kifizették az összeget. Sőt, háromszázhuszonhárom forint többletet is adtak, melyet a templom külső falazására fordítottunk.”

Egy esetben majdnem a tettelegesséig fajult a hívek beavatkozása:

„Masináláskor nagy bűnöm lett, hogy az első között masináltattam. Kerestek azután délután, majd visszajöttek este a sötétben is. Mikor a házból kiléptek, az udvaron nem tudtak utat találni az összeszaladt tömegben. A legények bikacsékekkel fölfegyverkezve várták, mit akarnak tenni a papjukkal. A várakozó autó mellett is készen álltak a kerekek kiszédésére. Jó, hogy mást nem akartak, csupán azt, menjek el a mozgalmi papok budapesti alakulójához. Természetesen ellent mondtam.”

Vasszécsenyben is megalakult a DISZ (Demokratikus Ifjúsági Szervezet). Ekkor azonban a helybeli lányokat egy sokkal erősebb szervezet, a Máriakongregáció fogta össze. A rendszer, ahol lehetett, próbálta bénítani a hitéletet:

„Majd amikor a vasszécsenyi DISZ főtákarra egy lány lett, a leányok Máriakongregációjáért kezdtek szavazni. A kongregációt okolták, amiért a lányok nem akartak belépni a DISZ-be. Kijött Balázs Lajos, az Állami Egyházügyi Hivatal megbízottja és házanként érdeklődött arról, hogyan dolgozik a pap a DISZ ellen.”

A rengeteg bántalmazás, megrázkódítás után az ötvenes évek második felétől ismét kisméretű fellendülés figyelhető meg falunk egyházának történetében. Épült ez alatt községünkben egy kultúrszoba és az iskola, mely akkor (!) 570 ezer forintba került. (Az iskolában három tanterem, egy tantestületi szoba és az igazgatói iroda található.) Az állam átvette az egyházi földeket, és adott helyette társadalombiztosítási segélyt. Ez plébánosunknak azért volt jó, mert így alábbhagyták a földek miatti zaklatásokat. Aztán ekkor építették fel az ország lebombázott hídjait, rendbehozták a vasúti kocsikat, eltakarították a romokat...

Létrejött egy megállapodás a püspöki kar és az állam között. A megrongálódott templomok helyreállítására a szombathelyi egyházmegyében a hívek kétmillió forintot felül adkoztak, az állam pedig több mint négy millió forinttal járult hozzá.

Lassú, ám jelentős fellendülés bontakozott ki falunkban. A hitélet zavartalanul folyhatott, plébánosunk még nyolcvankét évesen is eljárt hitoktatni az iskolába, és misézni (gyalog) Lipátra. Nagy változás következett be 1977. június 29-én, ekkor halt meg Kis József kanonok úr, aki ötvenkét évig volt a falu plébánosa, nyolcvanhat évet élt. Temetése Vasszécsenyben volt, két püspök és csaknem 50 pap részvételével. Síremléke közvetlenül a szécsenyi templom mellett található.

A pályamunka létrejöttét köszönöm:

Bertók László tanármak (1935–1985), aki Vasszécseny község monográfiáját készítette el 1981–1982-ben, és Bertók Edinának, aki ezt az egyedülálló és értékes művet a rendelkezésemre bocsátotta; Cserkészi Viktor né Juci nének, aki személyes emlényeivel és írásos adataival járult hozzá munkám elkészítéséhez; Dr. Tóth Jenő vasszécsenyi plébánosnak, a hitélettel kapcsolatos rengeteg információért.

Rejtvény – Melyik szám a kakukktojás?

1896		1912		1930	
	205 000		1455		200
1472		42		1281	

A kockákban lévő számok választ adnak a feltett kérdésekre. Csupán egyik foglalja el jogtalanul a helyet. Vajon melyik a betolakodó szám? Egy jelentős sportesemény dátuma a megfejtés. Mi volt ekkor?

Beküldési határidő: október 10. Cím: Községi Könyvtár, Vasszécseny, Táncsics M. u. 5.

A helyes választ beküldők között könyveket sorsolunk ki.

1. Hány juh bőrére volt szükség egyetlen Biblia elkészítéséhez?

2. Mikor alakult először Magyarországon nyomda?

3. Hány gólt lőtt Pelé pályafutása alatt?

4. Hány szurkoló nézte végig a Brazília–Uruguay labdarúgó döntőt?

5. Melyik évben tervezte Hajós Alfréd a Margitszigeti uszodát?

6. A három színjelzéses közlekedési lámpát melyik évben vezették be először a világon?

7. Melyik évben készült el az első nyomtatott könyv?

8. Oldalanként hány sort tartalmazott?

Rajz- és meseíró-pályázat

A Községi Könyvtár meseíró- és rajzpályázatot hirdet általános iskolás tanulók részére.

Ha kedvetek van történetek, mesék írásához vagy rajzoláshoz, fogjatok hozzá máris. Az írásművek terjedelme és témája tetszőleges, formai követelmény, hogy fehér A/4-es méretű papírra írjátok. Amennyiben legalább 20 mese beérkezik, amelyekből válogathatunk, tervezzük egy kiadvány megjelentetését. A díjnyertes mesékből (terjedelemtől függően) néhányat közölni fogunk lapunkban, a rajzokból pedig kiállítást rendeznénk a művelődési házban. A rajzok témája, mérete, elkészítésének technikája szintén szabadon választott.

Egy pályázó több pályaművet, rajzot és mesét is küldhet. Kérjük, hogy a munkákat legkésőbb 1993. október 1-ig juttassátok el a Községi Könyvtár (Vasszécseny, Táncsics M. u. 5.) címére, illetve leadhatjátok a könyvtár nyitvatartási idejében is. A nevek mellé ne feledjétek el odaírni az életkorotokat és hogy hányadik osztályba jártok.

Folyamatosan várjuk és értékeljük a pályaműveket. Munkátokhoz sok sikert, kellemes időtöltést kívánunk!

Labdarúgás

Vasszécseny–Torony 2:1, Latex Pamut–Vasszécseny 1:3, Vasszécseny–Távközlés 1:3, Felsőcsatár–Vasszécseny 2:1.

A következő mérkőzések időpontjai:

VI. forduló, szeptember 18. 14 óra: Rum–Vasszécseny, VII. forduló, szept. 25. 13.30 óra: Vasszécseny–Bucsu, VIII. forduló, okt. 2. 12.30 óra: Telekes–Vasszécseny, IX. forduló, okt. 9. 12.30 óra: Vasszécseny–Nemeskolta, X. forduló, okt. 16. 12 óra: Csepreg–Vasszécseny.

Falusi Spartakiád

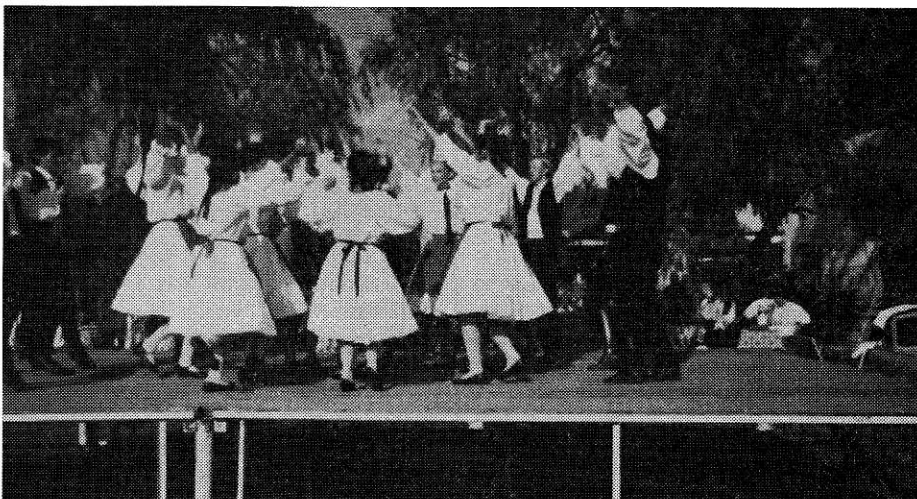
A női kézilabda megyei döntőn a vasszécsenyi csapat II. helyezést ért el.

Olasz nyelv tanítását vállalom októbertől általános iskolásoknak. Bertók Edina, Vasszécseny, Dózsa u. 30.

Falunapi vigasságok

Már négyéves hagyománya van községünkben a falunapi rendezvényeknek.

Dél előtt elsősorban a gyerekek választhattak a különféle programokból. Ekkor volt a horgászverseny is, amelyen Rába István horgára akadt a legnagyobb hal (18 dkg-os). Délre már elkészült a bográcsgulyás, melyből „mindenki egyaránt meríthetett”. Délután a szombathelyi orvosválogatott labdarúgócsapata mérkőzött a hazaiakkal, és 3:2 gólkülönbséggel a „doktorok” győzelmével zárult a meccs. Am a lányok–aszszonyok futballjátéka döntetlen lett.

• VASSZÉCSENYI ÜZENET • ÖNKORMÁNYZATI LAP • Megjelenik havonta. Felelős kiadó: VARGA DEZSŐ polgármester. Készült a SiK BT. gondozásában. Felelős szerkesztő: SIMON ERZSÉBET. Szerkesztette: CZETTER BEATRIX. Szövegszerkesztés: SZÜV Typo-team. Nyomdai munkák: HORVÁTH FILMNYOMÓ • Nytsz: B/PHF/1198/VA/1993.